

[SIGNALEMENT]

Ludo Abicht, *Patriottisme kent geen grenzen. Naar een nieuwe progressieve agenda voor Vlaanderen*, Kalmthout, Pelckmans, 2014, 96 pp., ISBN 9789028977051.

In dit essay geeft de auteur aan 'nationalisme' een eerder negatieve connotatie. Zijn voorkeur gaat naar patriottisme. Dat kan echter eveneens van extreem rechts tot extreem links variëren. Een 'rechtvaardige maatschappij' moet, zoals in het beroemde arbeiderslied uit 1911, voor brood én rozen zorgen. Het mag de sociale strijd niet ontkoppelen van de even legitieme strijd voor culturele erkenning. Dat hoort bij de kernopdracht van een 'authentiek progressieve Vlaamse beweging': 'een politieke beweging die bewust en actief deel uitmaakt van de wereldwijde strijd tegen de economische ongelijkheid en de sociale discriminatie, die in de eigen samenleving op de eerste plaats de rechten en belangen van de zwakste groepen en individuen verdedigt, die op basis van de ervaringen in het verleden bijzonder gevoelig is voor elke vorm van betutteling, minachting en verwaarlozing en die zich daarom ook inzet voor een zo efficiënt en duurzaam mogelijke opvang van alle nieuwe landgenoten en medeburgers die in Vlaanderen willen komen wonen en werken'. Op die manier zou deze beweging opnieuw aansluiten bij sociaal-flamingantische initiatieven uit het verleden. Zo kan ze verhinderen dat het in de steigers staande autonome Vlaanderen van morgen een verkleinde kopie van het oude Belgische bestel wordt. In die context plaatst hij de discussie over de 'pro's en cons' van een onafhankelijk Vlaanderen in vergelijking met de huidige federale deelstaten, vooral, de talrijke formules die daartussen liggen. Deze overwegingen vormen het besluit van een argumentatie die in zeven korte hoofdstukken werd opgebouwd. Daarin hekelt hij ook denkwijzen, die vooral het behoud van het status-quo dienen. Vandaag het conservatieve karakter van Vlaanderen ontkennen of zelfs als een voorbijgaande trend willen minimaliseren, zou ongeloofwaardig zijn. Dit toeschrijven aan een 'etnische of nationale essentie', een 'Vlaamse ziekte', waarvoor een Belgische bevoogding of correctie nodig is, bestempelt hij als 'neerbuigend, betuttelend en zelfs racistisch'.

[Harry Van Velthoven]